

ihjel imod, og dels andre Steder fra; endvidere til Glas og Sprit for Krybdyr; endvidere til Fragt for tilsendte Ting fra Udlandet, til Drikkepenge for Børn, der skaffe Sager f. Eks. fra Stranden, og endelig til Rejser for at samle forskellige Ting, som kun findes paa bestemte Steder, f. Eks. Stenarter paa Bornholm, kort sagt, der er saa megen Anvendelse for disse 300 Kr., at der, efter hvad der hidtil er uddelt, kun vilde blive 2 Kr. til hver Skole, hvis der blev bevilget 500 Kr., og hvis man kun gaar til at bevilge 300 Kr. til Uddeelingen til disse 250 Skoler — og Antallet af disse vil naturligvis efterhaanden udvides —, saa ville de Herrer erkende, at det er en Støtte saa ringe, at vi næsten ikke kunne være den bekendt. Vi bør give ham noget mere, det fortjener han. Dette er en Sag, som bør støttes og honoreres ikke blot ved, at man yder de Mænd de nødvendige Penge, men de bør yderligere have Tak til fra alle Sider.

Jeg beklager, at Kultusministeren ikke har taget Hensyn til et Andragende fra Fællesrepræsentationen og Teknisk Provins-skoleforening, der gaar ud paa, at der maa blive bevilget ekstra 15,000 Kr. i 5 Aar til Statens Tegnslærerkursus. Enhver ved, hvorledes Undervisningen i de tekniske Skoler gaar fremad, og at det ikke længere er tilstrækkeligt, at man har Lærere, der kunne undervise i Tegning og andre Fag, man maa nu, da man kommer ind specielt paa teknologisk Undervisning, have Lærere, som ere i Stand til ogsaa at give mundtlig Undervisning. Derfor bliver det nødvendigt, at man fra Statens Side yder Tilskud til, at der kan blive uddannet flere Lærere, og at de kunne faa en grundigere Uddannelse. Mange unge Haandværkere, som nu søge disse Stipendier, og som ere Lærere ved tekniske Skoler, faa dem, men de faa kun 2 Kr. pr. Dag, medens de opholde sig her i København. Allerede dette, at disse Haandværkere skulle forlade deres Virksomhed, er et ikke saa lille Offer, men desuden er det umuligt for disse Mennesker at leve for 2 Kr. om Dagen her. Jeg mener derfor, at det ikke vilde være urimeligt at kræve dette Tilskud forøget til mindst 3 Kr. daglig, og for disse Mennesker vilde det være en betydelig Hjælp. Der er mange dygtige Kræfter nu om Stunder, som egne sig til at blive Lærere, men der mangler absolut for Tiden den fornødne Dygtighed til at undervise mundtlig, og det er dette, som disse Mænd skulle have Hjælp til at lære. Selv om en Mand ikke er Lærer, bør han ikke være udelukket

fra at søge disse Stipendier; naar han blot kan skaffe Bevis for, at han i Løbet af den og den Tid skal ansættes som Lærer, bør han kunne søge dem lige saa fuldt som andre, fordi man derved yderligere hjælper til at skabe den Tilgang, som absolut bliver nødvendig, hvis de tekniske Skoler skulle udvikles i den Retning, man maa haabe, de blive, til Bedste for Landets Haandværk og Industri.

Jeg har saa kun et enkelt lille Punkt tilbage at nævne — ja, det vil sige, for de Folk, det drejer sig om, har det stor Betydning. Det er Statshusmændene ved Nordruplund. De have ansøgt Kultusministeriet om at blive fritagne for den Arvefæsteafgift, som de svare til Akademiet. De have naturligvis købt Jorden i god Tro og troet, at den Jord, de fik, var bedre, end den viser sig at være. Det viser sig, at adskillige af disse Jorder kun bestaa af sort Sand og Jernjord, saa det er ikke let at faa noget til at vokse derpaa. En af disse Mænd har i Aar faaet sin halve Høst ødelagt, fordi der gik Hede i Jorden i den varme Tid. Den er saa let og slet, at det altid har staaet saaledes for mig, at disse Folk vanskeligt vilde kunne klare sig. Jeg har talt med dygtige Landmænd og spurgt dem, om det hænger sammen, som disse Husmænd have forklaret, og de have svaret: vi ville give Dem alle de Oplysninger, De ønsker, og hjælpe Dem overalt; thi det er den rene og skære Sandhed, at det ikke er muligt for disse Mænd at klare sig, uden at de faa Fritagelse for denne Arvefæsteafgift, i alt Fald for et Tidsrum af 10 Aar, i Løbet af hvilken Tid de muligvis kunne faa Forholdene der ude forbedrede. Jeg tillader mig overfor den højtærede Kultusminister og det høje Ting, hvis et Andragende kommer frem, at lægge et godt Ord ind for disse Mænd. Det drejer sig jo ikke om nogen stor Kapital, men for de Folk, som have lidt i Forvejen, og som sidde temmelig smaat i det, kommer det til at spille en temmelig betydelig Rolle. Da jeg er ude ved Nordrup, skal jeg udtale min Glæde over, at Kultusministeriet har bevilget et Orgel i Nordrup Kirke. Jeg er sikker paa, at Bøerne ere glade derfor, og jeg er sikker paa, at hvis Kultusministeren vilde se med samme Velvillie paa Sagen der nede angaaende Statshusmændene ved Nordruplund, saa vilde disse Statshusmænd ogsaa komme til at se med Glæde og Taknemmelighed paa den højtærede Kultusminister, fordi han hjælper dem til at klare de Vanskeligheder, som for Øjeblikket synes